

Eenhoornbabbels

*Nienke Mulder behaalde een zeer verdienstelijke achtste
plaats op EK endurance 1999*

Krant van de Eenhoorn, jaargang 6, num. 1. September 1999

Verhaal Nienke

DONAUESSCHINGEN

Op 14 augustus werd in Donauesschingen, Zuid Duitsland, het Europese kampioenschap endurance voor junioren en young riders gehouden. Nefisa en ik waren een van de twee combinaties die namens Nederland mochten uitkomen op dit kampioenschap. Het was een rit over 120 km waar 78 ruiters uit 15 landen aan deelnamen.

Het is inmiddels al weer vijf jaar geleden dat ik met Nefisa mijn eerste endurance rit, over 25 km, reed. Sinds die tijd wilden we elk jaar verder, meer kilometers. Dit streven heeft uiteindelijk geresulteerd in een 8^e plaats op het Europese kampioenschap.

Vorig jaar ontstond het idee om ons te gaan kwalificeren voor het Kampioenschap. We zijn vanaf dat moment heel gericht naar die wedstrijd toe gaan trainen. Vorig jaar ben ik met Nefisa, Marly en Bob naar Duitsland gegaan om in Donauesschingen de try out van het kampioenschap te gaan rijden. De route die we toen moesten rijden zou dezelfde zijn als die van het kampioenschap. Door deze rit te rijden wisten we dus heel goed wat ons te wachten stond: een mooie rit, maar wel zwaar, veel harde wegen en af en toe vrij stijl.

Begin dit jaar begon de officiële selectie procedure waarin Nefisa en ik een aantal verplichte wedstrijden moesten rijden. Als dat goed zou gaan mochten we in Donauesschingen starten. We begonnen met een team van vier ruiters. Twee daarvan moeten helaas afvallen omdat ze niet aan de selectie eisen konden voldoen. Ook voor ons verliep de selectie niet vlekkeloos. We moesten uiteindelijk in zes weken tijd drie zware wedstrijden rijden, dat is veel te veel. De wedstrijden waren zwaar en dan is twee weken te kort om volledig te herstellen. Uiteindelijk lukte het wel en werden we uitgezonden! Nefisa had een hele goede conditie, ondanks de hoeveelheid wedstrijden heeft ze toch een goede voorbereiding gehad. We konden met veel vertrouwen het kampioenschap tegemoet zien.

Woensdag avond 4 augustus was het zover. Met Nefisa, Maspero en Peroniek in de vrachtwagen vertrokken Marly en ik richting Duitsland. We zouden eerst een week op een paardencentrum in de buurt van Donauesschingen verblijven voordat ik met Nefisa naar het wedstrijdterrein zou gaan. Vrijdag kwamen Danielle en Gerry, later die week Bob en Henny en nog een dag later Christina en mijn familie en toen was het hele team compleet. Verder hadden wij als Nederlands team een chef d'equipe, een dierenarts, een hoefsmid en een fysiotherapeut mee en natuurlijk niet te vergeten een heleboel, in oranje gehulde, supporters.

Zaterdag ochtend om 6.15 uur was de start. Alles ging goed terwijl het toch zo verschrikkelijk hard ging. Bijna 80 paarden denderden die ochtend door het bos en door de dorpjes. Nefisa hield zich mooi rustig, spaarde haar krachten want ze wist hoe ver ze nog moest. Bij de vet-gates (de verplichte rust pauzes en controle posten) bleek hoe goed ze was, ze herstelde steeds heel snel en bleef super fit en vrolijk. Op ongeveer 60 km verloor Nefisa een hoefijzer, dat was voor mij even schrikken want op dat terrein was doorrijden zonder ijzer echt goed.

Een verkeerd steentje en ze is kreupel. Ik wist ook niet hoe lang het nog duurde voordat ik weer grooms tegen zou komen onderweg die de hoefsmid zouden kunnen bellen. Gelukkig loopt iedereen daar met een mobiele telefoon op zak. Ik vroeg een duitse mevrouw onderweg of ze Bob wilde bellen zodat hij de hoefsmid kon bellen. Deze mevrouw kreeg Bob niet te pakken en heeft toen maar een duitse hoefsmid gebeld. Ik reed inmiddels gewoon voorzichtig verder en wist van niets. Uiteindelijk waren er dus twee hoefsmiden, want onze eigen hoefsmid was ook al gebeld. Ik heb hiermee niet meer dan 3 minuten verloren en wist ik weer even hoe verschrikkelijk blij ik mag zijn met het team. De rest van de rit ben ik zonder verder problemen door gekomen. Nefisa ging steeds beter en sneller lopen. De laatste 35 km heb ik echt alleen maar gegaloppeerd.

Onderweg hoorde ik al dat ik op een hele goede plaats reed en dat is heel leuk, maar eigenlijk maakte dat ook helemaal niets uit. Nefisa liep zo hard en zag er nog zo goed uit en dat is alleen al geweldig. Het laatste stukje hebben we gevlogen en toen was het afgelopen. Heel blij, trots op het paard en op het team, het was geweldig. Dat we uiteindelijk zelfs achtste zijn geworden doet daar nog een schepje bovenop, maar is niet het belangrijkste. Het belangrijkste voor mij is dat we het met z'n allen zo goed gedaan hebben, niet alleen deze wedstrijd, maar de hele voorbereiding.

Ik hoop dat er, misschien mede hierdoor, volgend jaar weer een groep mensen zijn die heel enthousiast wedstrijden willen gaan rijden, of willen

groomen want de grooms (ik hoop dat ik dat ook een beetje duidelijk heb kunnen maken) zijn net zo belangrijk als de ruiter.

Onderweg hoorde ik al dat ik op een heel goede plaats reed en dat is heel leuk, maar eigenlijk maakte dat ook helemaal niets uit. Nefisa liep zo hard en zag er nog zo goed uit en dat is alleen al geweldig. Het laatste stukje hebben we gevlogen en toen was het afgelopen. Heel blij, trots op het paard en op het team, het was geweldig. Dat we uiteindelijk zelfs achtste zijn geworden doet daar nog een schepje bovenop, maar het is niet het belangrijkste. Het belangrijkste voor mij is dat we het met z'n allen zo goed gedaan hebben, niet alleen deze wedstrijd, maar de hele voorbereiding.

Ik hoop dat er, misschien mede hierdoor, volgend jaar weer een groep mensen zijn die heel enthousiast wedstrijden willen gaan rijden, of willen groomen, want de grooms (ik hoop dat ik dit een beetje duidelijk heb kunnen maken) zijn net zo belangrijk als de ruiter.

Groetjes Nienke

● Een goed op elkaar ingespeeld team: Nienke Mulder en Nefisa.

Wat lezen wij zoal over Ninke en Nefisa

Uit Paard & Sport 4-9-1999;

EK ENDURANCE JUNIOREN

Enduranceruiters Nienke Mulder (19) en Karin Sturru (17) hebben het WK, dat op 14 augustus in Donauesschingen werd gehouden met succes afgesloten. Met haar achtjarige Arabier Nefisa des Camards leverde Nienke een topprestatie, door achtste te worden in een gemiddelde snelheid van 16,85km/u. Karin eindigde met Salomo Djinti, eveneens acht en eveneens een Arabier, op de achtentwintigste plaats.

Uit Paarden aug. 1999

DONAUESSCHINGEN-Apetrots was teamcoach Eric Lamsma op zijn pupillen Nienke Mulder en Karin Sturru. Beiden reden de loodzware afstandsrit van het Europees Kampioenschap endurance voor junioren en Young Riders over 120 km door het Zwarte Woud rond Donauesschingen uit. Nienke werd in de voorbereiding gedwongen drie kwalificaties erg kort na elkaar te rijden, ondanks dit ongemak bleef haar paard Nefisa des Camards van gezondheid en eindigde ze op een zeer verdienstelijke achtste plaats.

Gelders Dagblad 16-8

NIENKE MULDER ACHTSTE OP EK ENDURANCE.

Deventer - Nienke Mulder (19) leverde met haar volbloed Arabier Nefisa des Camards afgelopen zaterdag een uitstekende prestatie door op het EK endurance als achtste te eindigen.

Uit de Paardenkrant 21-8-1999

Donauesschingen - Door het rijden van een aantal selectiewedstrijden in Nederland en Duitsland wisten twee Nederlandse meiden zich te plaatsen voor de Europese kampioenschappen endurance voor junioren en young riders. Deze vonden het afgelopen weekend plaats in de omgeving van het Zuidoostelijke Donauesschingen. Zowel de negentienjarige Nienke Mulder uit Zutphen met de achtjarige Nefisa (V.Djelfor) van Marly van Ditzhuyzen, als de zeventienjarige

Karin Sturuss uit Azewijn met de evenoude Salomo Djinti (v.Nizjni) van Anita Lamsma kwamen aan de start. Beide reden de 120 km. lange rit ook met succes uit. Nienke werd zelfs achtste in de uitslag van het EK en elfde in die van het open EK, want ook niet-Europeanen konden deelnemen. Enz...enz....

